

Gândurile mele

Stefan Doroftei Doimaneanu

Gândurile mele toate
le-am ales și le-am legat,
Ele-au evadat în lume
și pe mulți au disperat.

Am pornit deja pe urme,
tot încerc să le adun,
Să le stivuiesc în simțuri,
în suflet să le depun.

Cel de bine iar se plimbă
printre semeni, nonșalant,
Oferind zile senine
când șăgalnic, când galant.

Cele pline de iubire
au plecat la a mea doamnă
Cu flori rupte de pe lună
în pastecele de toamnă.

Cele pline de credință
se răsfâng neconținut,
Peste cer și peste lume
într-un ritm neostoit.

Cele pline de tandrețe
se prefac în clopoței,
Alintând cu frumusețe
nebunatici nepoței.

Cele pline de speranțe
stau la coadă așteptând,
Ca acele de tristețe
să se-ntoarcă surâzând.

Cele rele au-dispărut
nici nu vreau să le găsesc,
Să rămână unde sunt,
nimănui nu le doresc.